

Sead Muhamedagić
PREVODIM – DAKLE JESAM!
Iskustva slijepog prevodioca

Književnim, stručnim i konferencijskim prevođenjem bavim se punih četrdeset godina. Moja je osobitost u tome da se prevođenjem profesionalno bavim kao slijepa osoba. Činjenice koje iznosim u ovom izlaganju dio su ogromna prevodilačkog iskustva.

U uvodnom dijelu kratko ću prikazati svoj način rada, kako s obzirom na okolnosti uvjetovane sljepoćom, tako i u vezi s pristupom književnom djelu koje prevodim. Budući da sam se stjecajem okolnosti prvih petnaestak godina najmanje bavio književnim prevođenjem, opisat ću svoj način rada i u ulozi stručnog i konferencijskog prevodioca te sudskog tumača.

U nastavku predavanja progovorit ću o svom odnosu prema književnom prevođenju. Naznačit ću etape sazrijevanja u kojima uz svladavanje prevodilačkog „zanata“ sve uočljivije otkrivam umjetničku stranu književnog prevodioca kao poslenika riječi koji svoj literarni talent, filološku verziranost i samozatajnu senzibilnost entuzijastički strastveno stavlja u službu djela koje prevodi, nepretenciozno time postajući njegovim svojevrsnim koautorom.

U završnom dijelu izlaganja opisat ću ishod dramatične borbe između pprevodioca i pisca u samom sebi, kako bi naslovna sintagma *Prevodim! – Dakle jesam!* u potpunosti bila lišena ukrasne retoričke efektnosti. Navođenje signifikantnih primjera vlastitih prjevodnih rješenja priskrbit će ovom izlaganju primjerene karakteristike traduktološki relevantna diskursa.

Sead Muhamedagić (Skokovi kraj Cazina, 1954.) Književni prevodilac, publicist, pjesnik. Živi i radi u Zagrebu. Završio je studij germanistike i južnoslavenskih jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Prevodilačko mu je težište novija austrijska književnost (Schnitzler, Hofmannsthal, Kraus, Horváth, Bernhard, Kappacher, Handke, Turrini, Jonke, Mitterer, Jelinek, Fian, Schwab, Hotschnig, Wogrolly i drugi). Dobitnik je austrijske državne nagrade za književno prevođenje „Translatio“ (Klagenfurt 2001.); godišnje prevodilačke nagrade „Iso Velikanović“ (Zagreb 2011.); godišnje nagrade „Josip Tabak“ Društva hrvatskih književnih prevodilaca (Zagreb 2015.). Predavač je na Visokoj pedagoškoj školi u Grazu. Objavio je zbirku pjesama *Slijepčev vir* (Zagreb 2001.) i knjigu književno-duhovnih eseja *Miris neba* (Zagreb 2009.). Redovni je član Društva hrvatskih književnika i Hrvatskog centra PEN-a.